

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellante,

**tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 07/12805 en 07/12806 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 1 juni 2007 in het geding tussen:**

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 22 maart 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 1 juni 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, voor zover thans van belang, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 29 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 16 juli 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

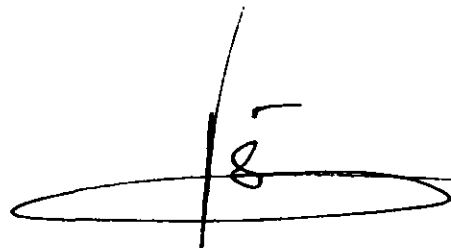
w.g. Vonk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 augustus 2007

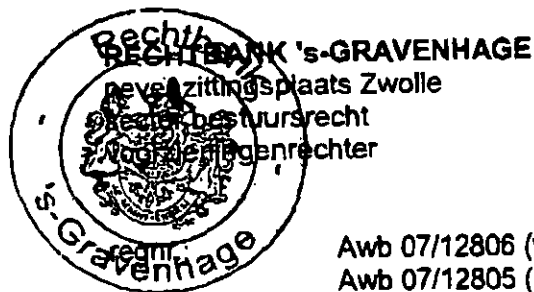
345.

Verzonden: 21 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

Awb 07/12806 (voorlopige voorziening)
Awb 07/12805 (beroep)

UITSpraak

inzake:

geboren op
van Beninse nationaliteit,
IND dossiernummer 0211.12.8051,
gemachtigde: mr. K.J. Meljer, advocaat te Sint Annaparochie,
verzoekster;

tegen:

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE.
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. M.S. Veld, ambtenaar ten departemente,
verweerder.

1 Procesverloop

- 1.1 Op 12 november 2002 heeft verzoekster een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Op 10 januari 2005 is verzoekster met onbekende bestemming vertrokken (mob). Bij besluit van 21 februari 2005 heeft verweerder de aanvraag afgewezen.
- 1.2 Op 1 december 2006 heeft verzoekster (opnieuw) een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 22 maart 2007 heeft verweerder de aanvraag afgewezen, omdat België verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.
- 1.3 Bij brief van 22 maart 2007 is daartegen beroep ingesteld. Verzoekster mag de behandeling van het beroep niet in Nederland afwachten. Bij verzoekschrift van 22 maart 2007 is verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot in beroep is beslist.
- 1.4 Het verzoek is ter zitting van 15 mei 2007 behandeld. Verzoekster is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

- 2.1 De voorzieningenrechter stelt vast dat voldaan wordt aan de voorwaarden als bedoeld in artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb). De rechter zal toetsen of het beroep een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van verzoekster in afwachting van de beslissing op beroep moet worden verboden.
- 2.2 Op 17 maart 2003 is de Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een

regnr: Awb 07/12806 (voorlopige voorziening)
Awb 07/12805 (beroep)

-2-

van de lidstaten wordt ingediend (Vo 343/2003) in werking getreden. Vo 343/2003 is van toepassing op asielverzoeken die zijn ingediend vanaf 1 september 2003.

- 2.3 Ingevolge artikel 30, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van deze wet, afgewezen, indien een ander land, partij bij het Vluchtelingenverdrag ingevolge een verdrag of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.
- 2.4 België heeft op 1 februari 2007 het terugnameverzoek op grond van artikel 16, eerste lid, sub e Vo 343/2003 aanvaard, zoals ter zitting door verweerder is bevestigd.
- 2.5 Verzoekster stelt dat nu Nederland het land is waar zij haar eerste aanvraag heeft ingediend, dit land verantwoordelijk is voor de behandeling van onderhavige asielaanvraag.
- 2.6 Aangezien België de asielaanvraag van verzoekster in behandeling heeft genomen is daarmee vast komen te staan dat België zich verantwoordelijk acht voor de behandeling van het asielverzoek in de zin van artikel 2, aanhef en onder c, Vo 343/2003. Dat verzoekster eerder in Nederland een asielverzoek heeft ingediend is daardoor niet langer relevant. Uit het bepaalde in artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003 volgt dat de lidstaat die het besluit neemt een asielverzoek (onverplicht) in behandeling te nemen daarmee de verantwoordelijke lidstaat in de zin van Vo 343/2003 wordt en alle uit de verantwoordelijkheid voortvloeiende verplichtingen op zich neemt. Gelet op het bepaalde in artikel 16, eerste lid, aanhef en onder c, d en e, Vo 343/2003 houdt dit onder meer in dat de betreffende lidstaat in principe eveneens verantwoordelijk is voor latere, in een andere lidstaat ingediende, asielverzoeken.
- 2.6 Artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003 geeft verweerder het recht om, in afwijking van het bepaalde in artikel 3, eerste lid, juncto de artikelen 5 tot en met 14, Vo 343/2003 het asielverzoek te behandelen.
- 2.7 Verzoekster stelt voorts dat Nederland verantwoordelijk is voor haar asielaanvraag, nu de huidige problematiek als gevolg van haar HIV infectie niet is betrokken bij de besluitvorming. Er is slechts overwogen dat zij in België ook verzorging zou kunnen krijgen. Verzoekster zou minimaal recht hebben op een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, onder b, Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), dan wel op grond van artikel 29, eerste lid, onder c, Vw 2000. Nederland dient vanwege de HIV-infectie van verzoekster op grond van humanitaire gronden het asielverzoek aan zich te trekken. Daarnaast stelt verzoekster dat zij in een medische noodsituatie zal belanden indien zij zal worden teruggestuurd naar het land van herkomst. Daar is weliswaar een behandeling mogelijk, de toegankelijkheid is echter dusdanig beperkt dat het onwaarschijnlijk is dat zij voor behandeling in aanmerking zal komen.
- 2.8 In zijn algemeenheid mag ervan worden uitgegaan dat de lidstaten het beginsel van non-refoulement eerbiedigen. Het is aan de vreemdeling om op grond van concrete, op de individuele zaak betrokken feiten en omstandigheden aannemelijk te maken dat dit in dit geval wat betreft België anders is.
- 2.9 De rechtbank overweegt dat verzoekster miskent dat in deze procedure slechts wordt beoordeeld welk land verantwoordelijk is voor de behandeling van haar asielverzoek. Indien verweerder oordeelt dat een ander land verantwoordelijk is voor de behandeling van haar verzoek, dan wordt in dat land het verzoek inhoudelijk behandeld. Door het claimakkoord van 1 februari 2007 heeft België aangegeven verantwoordelijk te zijn voor de behandeling van het asielverzoek van verzoekster en dit verzoek ook te zullen behandelen.

regnr: Awb 07/12806 (voorlopige voorziening)
Awb 07/12805 (beroep)

-3-

Verzoekster heeft onvoldoende onderbouwd dat haar behandeling, die blijkens het aangevoerde ter zitting bestaat uit het verstrekken van medicijnen, niet in België kan plaatsvinden. Voorts heeft zij onvoldoende onderbouwd dat haar medische toestand een overdracht aan dit land in de weg staat. Deze grond kan dan ook niet slagen.

- 2.10 Verzoekster betoogt dat Nederland haar asielverzoek aan zich dient te trekken, nu onbekend is wat het resultaat is geweest van de inhoudelijke behandeling van haar eerdere asielverzoek in België. Daarnaast is onbekend of de door eiseres aangedragen feiten en omstandigheden opnieuw aan de orde kunnen worden gebracht.
- 2.11 Op grond van artikel 16, eerste lid, onder e, Vo 343/2003 is het claimverzoek door België aanvaard. Dit betekent dat het asielverzoek van verzoekster is afgewezen. Niet gesteld kan worden dat onbekend is wat het resultaat is van de inhoudelijke behandeling van het eerdere asielverzoek. De andere stelling van verzoekster heeft zij op generlei wijze onderbouwd en kan reeds om die reden niet slagen.
- 2.12 Gelet op het voorgaande dient het verzoek afgewezen te worden. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:86 Awb, tevens het beroep ongegrond.
- 2.13 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het verzoek redelijkerwijs heeft moeten maken.

regnr: Awb 07/12806 (voorlopige voorziening)
Awb 07/12805 (beroep)

-4-

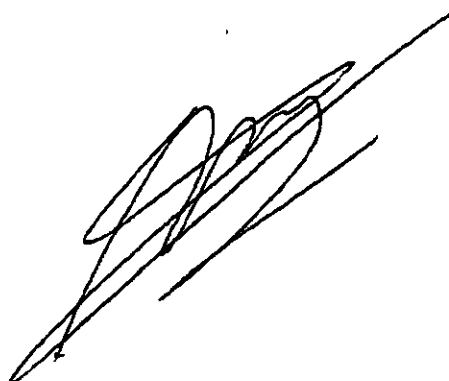
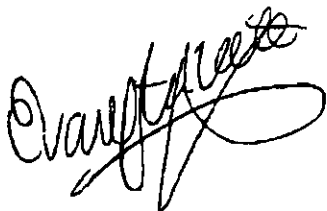
3 BESLISSING

De voorzieningenrechter

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;
- verklaart het beroep, geregistreerd onder Awb 07/12805 ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E.W. Akkerman en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. E.G.M. ten Kate als griffier op.

01 JUNI 2007

Tegen deze uitspraak, voorzover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 18113, 2500 BC 's-Gravenhage. Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:8 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

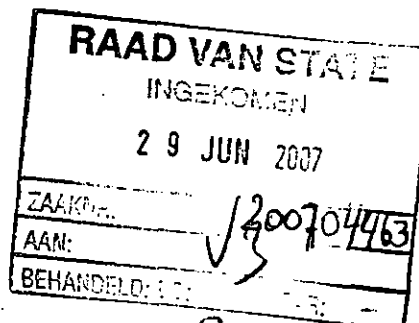
Afschrift verzonden: 01 JUNI 2007

VOOR AFSPERKEN GEFORMI
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTER VAN 'S-GRAVENHAGE

ADVOCATENKANTOOR
MEIJER

Aan de Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak,
Hoger beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

ADVOCaat & PROCUREUR
mr. K. J. Meijer

BEZOEKADRES
Van Harenstraat 3
9076 BS St. Annaparochie

CORRESPONDENTIEADRES
Postbus 10
9076 ZN St. Annaparochie
T (0518) 40 21 86
F (0518) 40 29 76

Sint Annaparochie, 29 juni 2007

2383-A

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN

Geachte heer/mevrouw,

Namens geboren op , van Beninse nationaliteit en thans verblijvende te te dezer zaak woonplaats kiezende te Sint Annaparochie aan de Van Harenstraat 3 (9076 BS) ten kantore van advocaat mr. K.J. Meijer, die te dezer zaak door voornoemd tot bepaaldelijk gevolmachtigde is aangesteld en als zodanig bepaaldelijk gevolmachtigd is om namens voornoemd hoger beroep in te stellen, deel ik u hierbij mee dat ik heden, daartoe bepaaldelijk gevolmachtigd door voornoemd,

HOGER BEROEP instel tegen de uitspraak d.d. 1 juni 2007, aan haar te dezer zaak bepaaldelijk gevolmachtigde verzonden op eveneens 1 juni 2007, van de vreemdelingenkamer van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle met registratienrs. Awb 07/12805 (beroep) en 07/12806 (voorlopige voorziening) waarbij het namens appellante ingediende beroep d.d. 22 maart 2007, gericht tegen de beschikking van verweerder d.d. 22 maart 2007, -waarbij de herhaalde aanvraag van appellante om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd d.d. 1 december 2006 door verweerder is afgewezen-, ongegrond is verklaard (zie bijlage).

Grief I

In strijd met het recht danwel het motiverings- en/of zorgvuldigheidbeginsel heeft de rechtbank Zwolle in haar uitspraak, r.o. 2.6, geoordeeld dat: "Artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003 geeft verweerder het recht om, in afwijking van het bepaalde in artikel 3, eerste lid, juncto de artikelen 5 tot en met 14, Vo 343/2003 het asielverzoek in behandeling te nemen."

-1-

Stichting Beheer Dersengelden. Friesland Bank rek.nr. 29.88.05.456
Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het betreffende geval door onze beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar wordt uitgekeerd.

**ADVOCATENKANTOOR
— MEIJER —**

Toelichting: Appellante merkt op dat zij zich op het standpunt stelt dat Nederland weldegelijk verantwoordelijk is voor de behandeling van haar herhaalde asielaanvraag aangezien Nederland het eerste land is dat zij is binnengereisd en alwaar zij een eerste asielaanvraag heeft ingediend. Voorts is appellante van mening dat, indien men vindt dat ingevolge artikel 11, lid 2, subsidiair vooral op grond van artikel 10, lid 2 in beginsel de Belgische autoriteiten verantwoordelijk zijn voor de aanvraag van appellante, België wel de verdragsbeginselen van het Vluchtelingenverdrag zal schenden door appellante terug te sturen naar Benin. Appellante stelt derhalve dan ook dat, nu de rechtbank verweerder ten onrechte is gevolgd in diens stellingen, de in dit hoger beroep bestreden uitspraak dient te worden vernietigd.

Grief II

In strijd met het recht danwel het motiverings- en/of zorgvuldigheidbeginsel heeft de rechtbank Zwolle in haar uitspraak, r.o. 2.6, geoordeeld dat: "Artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003 geeft verweerder het recht om, in afwijking van het bepaalde in artikel 3, eerste lid, juncto de artikelen 5 tot en met 14, Vo 343/2003 het asielverzoek in behandeling te nemen."

Toelichting: Vooraleerst zij namens appellante opgemerkt dat zij zich op het standpunt stelt dat Nederland weldegelijk verantwoordelijk is voor de behandeling van haar herhaalde asielaanvraag aangezien Nederland het eerste land is dat zij is binnengereisd en alwaar zij een eerste asielaanvraag heeft ingediend. Voorts is appellante van mening dat, indien men vindt dat ingevolge artikel 11, lid 2, subsidiair vooral op grond van artikel 10, lid 2 in beginsel de Belgische autoriteiten verantwoordelijk zijn voor de aanvraag van appellante, België wel de verdragsbeginselen van het Vluchtelingenverdrag zal schenden door appellante terug te sturen naar Benin. Aangezien appellante HIV geïnfecteerd is, heeft zij op een bepaald moment (o.a.) medische gegevens afkomstig van de Isala Klinieken, locatie Sophia, overlegd alsmede informatie van Artsen zonder Grenzen aangaande de behandelingsmogelijkheden in Benin. Gelet hierop, stelt appellante dat zij in noodsituatie zal komen te verkeren indien zij teruggestuurd zal worden naar het land van herkomst. De problematiek ingevolge de HIV infectie van appellante is in het geheel niet betrokken bij de huidige besluitvorming hetgeen volgens de Nederlandse beleidsregels wel dient te gebeuren op grond van artikel 29, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet. Appellante zou immers in beginsel recht hebben op een verblijfsvergunning op grond van voornoemd artikel indien zij ten gevolge van haar ziekte in een medische noodsituatie zou belanden wanneer terug zou worden gestuurd naar het land van herkomst. Bovendien blijkt nergens dat België de zaak van appellante inhoudelijk heeft beoordeeld danwel zal willen beoordelen. Mocht België de zaak wel inhoudelijk hebben beoordeeld, dan is Nederland niet meer verantwoordelijk voor de aanvraag van appellante. Appellante stelt derhalve dan ook dat, nu de rechtbank verweerder ten onrechte is gevolgd in diens stellingen, de in dit hoger beroep bestreden uitspraak dient te worden vernietigd.

ADVOCATENKANTOOR
MEIJER -

Grief III

In strijd met het recht danwel het motiverings- en/of zorgvuldigheidbeginsel heeft de rechtbank Zwolle in haar uitspraak, r.o. 2.7, geoordeeld dat: "Verzoekster stelt voorts dat Nederland verantwoordelijk is voor haar asielaanvraag, nu de huidige problematiek als gevolg van haar HIV infectie niet is betrokken bij de besluitvorming. Er is slechts overwogen dat zij in België ook verzorging zou kunnen krijgen. Verzoekster zou minimaal recht hebben op een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, onder b, Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Nederland dient vanwege de HIV-infectie van verzoekster op grond van humanitaire gronden het asielverzoek aan zich te trekken. Daarnaast stelt verzoekster dat zij in een medische noodsituatie zal belanden indien zij zal worden teruggestuurd naar het land van herkomst. Daar is weliswaar een behandeling mogelijk, de toegankelijkheid is echter dusdanig beperkt dat het onwaarschijnlijk is dat zij voor behandeling in aanmerking zal komen."

Toelichting: Appellante verwijst hierbij naar de toelichting op grief I en II, waarvan de inhoud hierbij als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd en als zodanig mede dient te worden beschouwd als ware dit de toelichting op grief III. De problematiek ingevolge de HIV infectie van appellante is in het geheel niet betrokken bij de huidige besluitvorming hetgeen volgens de Nederlandse beleidsregels wel dient te gebeuren op grond van artikel 29, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet. Appellante zou immers recht hebben op een verblijfsvergunning op grond van voornoemd artikel indien zij ten gevolge van haar ziekte in een medische noodsituatie zou belanden wanneer terug zou worden gestuurd naar het land van herkomst. Appellante stelt dan ook dat de Nederlandse autoriteiten zich alsnog bevoegd zouden hebben moeten verklaren op grond van humanitaire gronden verband houdende met het feit dat appellante HIV geïnfecteerd is hetgeen alsdan weer dient te leiden tot een beoordeling van de aanvraag van appellante met het oog op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw. Appellante vindt dan ook dat gesteld kon worden dat de Nederlandse autoriteiten op grond van de door appellante aangedragen (nieuwe) feiten en omstandigheden genegen hadden moeten zijn om de asielaanvraag van appellante in behandeling te nemen. Appellante stelt derhalve dan ook dat, nu de rechtbank verweerder ten onrechte gevolgd is in diens stellingen, de bestreden uitspraak behoort te worden vernietigd.

Grief IV

In strijd met het recht danwel het motiverings- en/of zorgvuldigheidbeginsel heeft de rechtbank Zwolle in haar uitspraak, r.o. 2.8, geoordeeld dat: "In zijn algemeenheid mag ervan worden uitgegaan dat de lidstaten het beginsel van non-refoulement eerbiedigen. Het is aan de vreemdeling om op grond van concrete, op de individuele zaak betrokken feiten en omstandigheden aannemelijk te maken dat dit in dit geval wat betreft België anders is."

Toelichting: Appellante verwijst hierbij naar de toelichting op grief I t/m III, waarvan de inhoud hierbij als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd en als zodanig mede dient te

ADVOCATENKANTOOR
— MEIJER —

worden beschouwd als ware dit de toelichting op grief IV. Appellante stelt derhalve dan ook dat, nu de rechtbank verweerder ten onrechte gevolgd is in diens stellingen, de bestreden uitspraak behoort te worden vernietigd.

Grief V

In strijd met het recht danwel het motiverings- en/of zorgvuldigheidbeginsel heeft de rechtbank Zwolle in haar uitspraak, r.o. 2.9, geoordeeld dat: "De rechtbank overweegt dat verzoekster miskent dat in deze procedure slechts wordt beoordeeld welk land verantwoordelijk is voor de behandeling van haar asielverzoek. Indien verweerder oordeelt dat een ander land verantwoordelijk is voor de behandeling van haar verzoek, dan wordt in dat land het verzoek inhoudelijk behandeld. Door het claimakkoord van 21 februari 2007 heeft België aangegeven verantwoordelijk te zijn voor de behandeling van het asielverzoek van verzoekster en dit verzoek ook te zullen behandelen. Verzoekster heeft onvoldoende onderbouwd dat haar behandeling, die blijkens het aangevoerde ter zitting bestaat uit het verstrekken van medicijnen, niet in België kan plaatsvinden. Voorts heeft zij onvoldoende onderbouwd dat haar medische toestand een overdracht aan dit land in de weg staat. Deze grond kan dan ook niet slagen."

Toelichting: Appellante verwijst hierbij naar de toelichting op grief I t/m IV, waarvan de inhoud hierbij als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd en als zodanig mede dient te worden beschouwd als ware dit de toelichting op grief V. Appellante stelt derhalve dan ook dat, nu de rechtbank verweerder ten onrechte gevolgd is in diens stellingen, de bestreden uitspraak behoort te worden vernietigd.

Grief VI

In strijd met het recht danwel het motiverings- en/of zorgvuldigheidbeginsel heeft de rechtbank Zwolle in haar uitspraak, r.o. 2.10 en 2.11, geoordeeld dat: "2.10 Verzoekster betoogt dat Nederland haar asielverzoek aan zich dient te trekken, nu onbekend is wat het resultaat is geweest van de inhoudelijke behandeling van haar eerdere asielverzoek in België. Daarnaast is onbekend of de door eiseres aangedragen feiten en omstandigheden opnieuw aan de orde kunnen worden gebracht.

2.11 Op grond van artikel 16, eerste lid, onder e, Vo 343/2003 is het claimverzoek door België aanvaard. Dit betekent dat het asielverzoek van verzoekster is afgewezen. Niet gesteld kan worden dat onbekend is wat het resultaat is van de inhoudelijke behandeling van het eerdere asielverzoek. De andere stelling van verzoekster heeft zij op generlei wijze onderbouwd en kan om die reden niet slagen."

Toelichting: Appellante verwijst hierbij naar de toelichting op grief I t/m V, waarvan de in-

ADVOCATENKANTOOR
MEIJER-

houd hierbij als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd en als zodanig mede dient te worden beschouwd als ware dit de toelichting op grief VI. Voorts zij opgemerkt dat uit het dossier niet gelezen kan worden dat België inderdaad inhoudelijk een belangenafweging heeft gemaakt met betrekking tot het asielverzoek. Slechts dan alleen kan België worden gezien als het land dat verantwoordelijk is voor haar asielverzoek, aangezien de strekking van de Dublin-verordening is dat minimaal één land het asielverzoek volledig behandelt en aldus inhoudelijk daar naar kijkt. Appellante stelt derhalve dan ook dat, nu de rechtbank verweerder ten onrechte gevolgd is in diens stellingen, de bestreden uitspraak behoort te worden vernietigd.

Grief VII

In strijd met het recht danwel het motiverings- en/of zorgvuldigheidbeginsel heeft de rechtbank Zwolle in haar uitspraak, r.o. 2.12, geoordeeld dat: "(...) Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:86 Awb, tevens het beroep ongegrond."

Toelichting: Appellante verwijst hierbij naar de toelichting op grief I t/m VI, waarvan de inhoud hierbij als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd en als zodanig mede dient te worden beschouwd als ware dit de toelichting op grief VII. Appellante stelt derhalve dan ook dat, nu de rechtbank verweerder ten onrechte gevolgd is in diens stellingen, de bestreden uitspraak behoort te worden vernietigd.

REDENEN waarom appellante zich tot u wendt met het verzoek om:

1. het hoger beroepschrift d.d. 29 juni 2007 gegrond te verklaren en rechtdoende;
2. de uitspraak d.d. 1 juni 2007 van de rechtbank Zwolle te vernietigen;
3. het beroepschrift d.d. 22 maart 2007 gegrond te verklaren;
4. de bestreden beschikking van verweerder d.d. 22 maart 2007 te vernietigen;
5. te bepalen dat aan appellante een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28 van de Vreemdelingenwet zal behoren te worden verleend;
6. verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure, daarbij inbegrepen de kosten van appellante voor rechtsbijstand en griffierecht.

ADVOCATENKANTOOR
— MEIJER —

Hoogachtend,

mr. R.J. Meijer

bijlage: uitspraak Rechtbank Zwolle d.d. 1 juni 2007 (Awb 07/12805 (en 07/12806))